

Farní měsíčník

Březen 2026 ● číslo 3 ● 31. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Pane, děkuji Ti, že jdeš se mnou i cestou, která není lehká. Dej mi sílu vytrvat, když jsem unavený/á a víru, když nevidím cíl. Svěřuji Ti každý můj krok. Amen.“

KŘÍŽ ZNAMENÍ SPÁSY!

Kříž je vrcholem Ježíšova života. Na kříži se dovršuje jeho dílo a zjevuje Boží sláva a láska. Ta nikdy nezazářila úžasněji než právě na kříži. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položil svůj život. A proto Ježíš vybízí své učedníky, aby také nesli svůj kříž, a tak Ho následovali. Svátý Augustin, biskup v jednom z kázání píše: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě!“. Co Pán přikazuje, připadá tvrdé a těžké: kdo ho chce následovat, má sebe sama zapřít. Není to ovšem tvrdé a těžké, když to přikazuje ten, kdo nám pomáhá, aby byl příkaz splněn. Jistě je správné, co se říká v žalmu: „Pro slova tvých úst jsem se

držel cest tvrdých“. Je však pravda i to, co říká sám Pán: „Mé jho netlačí a mé břemeno netíží“. Když je totiž na přikázání něco těžkého, láska to učiní lehkým. Co znamená, ať vezme svůj kříž? Aby snášel, co je obtížné, a tak mě následoval. Když mě někdo začne následovat, žít jako já a plnit má přikázání, bude mít jistě mnoho odpůrců, hodně lidí mu v tom bude bránit a hodně jich ho bude zrazovat, dokonce z těch, kteří údajně tvoří Kristovu družinu. Také ti, kteří bránili slepci volat o pomoc, byli z průvodců Kristových. Chceš-li být Kristovým následovníkem, všechno pokládej na kříž, vyhrožování i lichocení a všechny možné zákazy a vezmi to všechno na sebe, snášeš to a neklesej!

Požehnaný čas postní doby.

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

Křížová cesta je doprovázením Krista na jeho poslední cestě konané za naši spásu. Každé její prožívání má proto velký význam. Jde o to, chtít být s Kristem v jeho nejtěžších chvílích a vidět jeho lásku k celému světu. Do modlitby křížové cesty vkládáme pohled na své nedostatky a provinění, i bídu a potřeby celého světa, které zde měly svůj dopad a zvláštní místo v Ježíšově Srdci. Na křížové cestě se nacházejí nejrozumnější lidé, jejich velká část je však proti Ježíši zaujatá a nepřátelská či lhostejná k jeho utrpení. Také my jdeme tímto životem jako křížovou cestou i s lidmi nevěřícími, lhostejnými, plnými bídy a potřeb, ale i provázeni těmi, kteří nám mohou být vzory i posilou v našem životě. Vyjděme za Ježíšem, v jeho stopách, nejen se snahou vidět, ale s otevřeným srdcem.

Ježíšovo láskyplné přijetí kříže hovoří o jeho touze po naší spáse. Se svým křížem nastupuje velmi tvrdou cestu, neboť jeho tělo rozbité bičováním je i s trýzní trnové koruny příčinou stupňující se horečky a vyčerpání. Ježíš přijal následky hříchu a před očmi se nám staví obrazy toho, co člověk způsobil svému Bohu, který pro lásku k němu ho jde s křížem zachránit. Pane Ježíši, prosíme Tě za duše, které nevidí smysl kříže i za sebe samé, abychom si byli vědomí toho, že každé utrpení může mít výkupnou cenu, je-li přijímané a nesené ve spojení s Tebou. Dej, ať vždy poznáváme v kříži zdroj milosti.

Křížová cesta za celé lidstvo, Jan Chlumský

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ÚNOR 2026

Pokřtěni byli:

Salvátor Liška
Adéla Anežka Naňáková

Pohřbeni byli:

Josef Raja (87 let)
Karel Chromáček (81 let)
Miroslav Masař (71 let)

Bylo:

- Svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice
- Svatoblažské požehnání
- Svátek Panny Marie Lurdské (Pomazání nemocných)
- Fatimská pobožnost
- Popeleční středa
- Večer milosrdenství

Bude:

- Nikodémovy noci – v postní době každý pátek po mši sv.
- Křížové cesty – pátky v 16.20 hod. a neděle ve 14.00 hod.
- 13. 3. Fatimská pobožnost – mše sv. v 16. 00 hod.
- 15. 3. Duchovní postní obnova – Téma: Ježíšovo pokušení (obnovu povede otec Petr Bulvas)
- 19. 3. Slavnost sv. Josefa – mše sv. v 7. 30 a 17. 00 hod.
- 22. 3. Večer milosrdenství
- 25. 3. Slavnost Zvěstování Páně – mše sv. v 7.30 a 17. 00 hod.
- 29. 3. Květná neděle

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE BRUMOV-BYLNICE

- 2. 3. Trénink paměti v 9. 30 hod.
- 10. 3. Mše svatá v denním stacionáři v 9. 30 hod.
- 18. 3. Malování vajíček v 9. 30 hod.
- 31. 3. Tvoření velikonoční dekorace v 9. 30 hod.

MINISTRANTSKÁ PARTA SE ROZRŮSTÁ

S velkou radostí oznamujeme, že Bohoušek a Matýsek se rozhodli přijat službu ministrantů a pomáhat při bohoslužbách v našem kostele. Děkujeme jejich rodinám a všem, kteří je doprovázejí příkladem k víře. Díky vašemu povzbuzení nám slouží u oltáře. Drazí farníci, pamatujme na ně v modlitbě.

Fm

MODLITBA ZA MINISTRANTY

Pane Ježíši Kriste, prosíme Tě, dej našim ministrantům čisté srdce, ať s láskou konají svou službu u oltáře. Ať dávají dobrý příklad svým kamarádům, aby jejich věrnost v malých úkolech u oltáře přerostla ve věrnost Tobě po celý život. Amen.

SVÁTEK SV. BLAŽEJE

Dne 3. února na památku sv. Blažeje bylo po mši svatě udělováno svatoblažské požehnání. Je to tradiční svátostina církve, kdy si vyprošujeme ochranu před nemocemi krku, krčními neduhy, bolestmi zubů a jiným zlem. Při obřadu kněz přikládá dvě zkřížené posvěcené svíce (hromničky) ke krku každého věřícího se slovy: „Na přímluvu svatého Blažeje, biskupa a mučedníka, ať tě Bůh chrání ode všeho zlého a zachová ve zdraví duše i těla. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.“

Fm

Sv. Blažej žil už velmi dávno. Původně byl lékařem, protože měl moc rád Pána Ježíše, chtěl mu sloužit celým srdcem. Později se stal biskupem. V té době to ale nebylo vůbec jednoduché, věřit v Boha bylo tehdy nebezpečné. Když byli křesťané pronásledováni, sv. Blažej se ukryl v jedné horské jeskyni. Legenda říká, že tam za ním chodila divoká zvířata z okolních lesů. Blažej je měl rád, léčil jejich zranění a ona ho na oplátku nechala v klidu odpočívat. Nakonec ho vojáci vypátrali a odvedli do vězení. Traduje se, že zachránil chudé vdově selátko (její jediný majetek) ohrožované vlkem. Tato žena mu z vděčnosti propašovala do vězení jídlo a svíčky, aby mu osvětlila temnou kobku. Později, buď v žaláři, nebo cestou

na popraviště, pomohl promodralému chlapci, který se dusil zapáchnutou rybí kostí v krku. Modlitba biskupa a jeho ruce chlapce zachránily. Blažej byl mučen, jelikož nechtěl přinášet oběti pohanickým bohům. Zemřel kolem r. 316 ve městě Sebaste (dnešní Turecko). Byl popraven stětím.

Z: vira.cz

26. HROMNIČNÍ POUŤ MATEK

Madona šternberská

V sobotu v ranních hodinách jsme společně vyrazili s o. Emilem na hromniční pouť. Po společném povídání a snídani následovala modlitba růžence. V kostele při kázání o. Pavel Macura poděkoval všem přítomným maminkám (i tatínkům) za modlitby, že Pán je světlem těch, kdo za ním půjdou. Mše svatá byla s darováním svící za děti: Po mši

bylo občerstvení (čaj, káva) v sálech augustiniánského kláštera. Za to velmi děkujeme ochotným dobrovolníkům. Odpoledne nás pozdravila Markéta Klímová, koordinátorka hnutí modliteb matek. Byli jsme požádáni, abychom do svých modliteb zahrnovali nejen své nejbližší, vlastní děti, ale děti celého světa. Je to důležité připomenutí, že naše děti nebudou žít v izolaci – budou se v životě potkávat a vzájemně ovlivňovat.

Podělím se ve zkratce o svědectví jedné maminky. Vychovávala sama dceru k duchovním hodnotám. V 16 letech si dcera našla partu, diskotéky, doma hádky, pozdní návraty,... (každý si může domyslet). Když mamince přetekla trpělivost, dcera šla k otci. (Pochopila jsem, že měli střídavou péči a otec zastával liberální výchovu). V tu dobu se maminka začala modlit i za dceřiny kamarády (co si budeme namlouvat, my jsme nemoderní, ale vrstevníci jsou IN). Na Vánoce potkala v kostele dceřinu nevěřící kamarádku, povídaly si spolu o víře. Po dvou letech se dcera vrátila domů a tato dvě děvčata se nyní připravují na svátost biřmování.

Svědectví mě oslovilo, pak nám řekla pár vět Julie k obrazu, který namalovala – obraz Madony Šternberské. Pomodlili jsme se litanie, o. Macura měl přednášku: téma PROPOJENÍ, zakončenou adorací a požehnáním. Děkujeme ženám za zajištění pouti, za duchovní doprovod o. Emilovi a panu Bařinkovi za bezpečnou cestu a za super poutníky.

Vojtěška R.

Když jsem se dozvěděla termín **Hromniční pouti pro maminky**, hned jsem věděla, že tam určitě musím jít. Něco mě tam táhlo a zároveň jsem se

moc těšila. My maminky i babičky máme pořád o co prosit a za co děkovat. Naše děti, vnuci jsou pro nás tak důležití, máme o ně strach a chceme, aby se měli v životě dobře a hlavně, aby neztratili víru, ba naopak, aby ji našli.

O. Pavel krásně o nás mluvil, jak jsme důležité pro naše milované. Jak dokážeme být maminkou, kuchařkou, zdravotní sestřičkou, uklízečkou, kamarádkou. Vždy, když někdo právě něco potřebuje, jsme ochotné hned pomoci. Také mluvil o tom, že "Pán bude světlem těm, kdo za ním půjdou." Že v životě nejde o servis, ale o naše zázemí. Nejde o to, jestli je doma všechno na svém místě, ale o to, jak dokážeme Boha přinést do našich rodin. Jsme zprostředkovatelkami Boha s člověkem.

Ježíš se chce stát našim světlem a zároveň našim bratrem. On nevyžaduje dokonalosti, on touží po našem srdci.

Proto nebojme se jít za Bohem a více po jeho světle toužit.

Ze Šternberka jsme si každá odnesla to, co si každá měla odnést. Byl to moc krásný promodlený čas naplněný světlem našeho Pána. Ať se Panna Maria přimlouvá za naše děti a naše rodiny.

Maruška K.

Dne 7. února jsem se spolu s ostatními maminkami z nedašovské, brumovské a štítné farnosti vydala na Hromniční pouť do Šternberka. Kdo se nějaké poutě již zúčastnil, ví, že je doprovázena mnoha prožitky... Já bych se s vámi chtěla o ten svůj podělit.

Moje srdce i mysl byla samozřejmě zaplněna prosbami a myšlenkami na své děti, děti svých známých, rodiny...

Krásně o nás maminkách mluvil otec Pavel Macura při své promluvě. Vyzvedl, jak krásné, ale zároveň i náročné je být matkou. Je to náš celoživotní úkol a my ho plníme tak, jak nejlépe v dané chvíli umíme a zvládáme.

Po promluvě proběhlo žehnání svící a zázračné modlitby, po kterých jsme zpívali píseň :

Otče náš, vyslyš nás, zachovej nám národ náš, zůstaň s námi do skonání, Otče, vyslyš nás. S důvěrou dnes k tobě voláme, ruce svoje k nebi zvedáme, neopouštěj naši drahou vlast, vroucně Tebe žádáme... Maria, Matičko, národ český mocně chraň! Zůstaň Matkou lidu svému, nad ním drž svou dlaň. Vzpomeň, jak tě lid náš v lásce měl, vzýval tě a vroucí písně pěl, pro tu lásku odpusť mnohý hřích, neopusť nás v dobách zlých...

Po zpěvu této nádherné modlitby a vnímání jejich slov, se v mém srdci rozlila tak obrovská láska k naší milované vlasti, hrdost nad její krásou a vděčnost za všechno, co máme... Ten pocit ve mně ještě přetrvává a moc bych si přála, aby vydržel. Víím, že to nebude vůbec jednoduché, protože ne vždy se řeší věci tak, abych s tím mohla souhlasit.

Toužím po tom - pokud bych začala být znovu nespokojená nad děním v naší krásné zemi - abych si vždy vzpomněla na tuto píseň. A místo zbytečného odsuzování se začala modlit a prosit Pána Boha a Pannu Marii, ať neopouští naši drahou vlast, ať ji chrání a drží nad ní svou dlaň... a svatý Václav, ať za nás oroduje a vyprošuje moudrost, dobrotu a pokoj.

Troufám si napsat, že jsme prožili v nádherném společenství krásný čas naslouchání, sdílení, čerpání síly, odpočinku, milých úsměvů a slov. Ale to nejdůležitější, co jsme si nesly do svých domovů, bylo nádherné láskyplné Boží objetí, tak vám ho všem díky těmto řádkům předávám.

Věrka N.

POCHOD PRO ŽIVOT 11. DUBNA 2026

Každý život je vzácný a dítě je Boží dar. Zveme vás na pouť do Prahy. Program začíná v 11 hodin mší svatou v katedrále sv. Víta, kterou bude celebrovat mons. Jan Graubner (v současné době apoštolský administrátor). Následuje čas odpočinku, oběda a programu pro děti na Hradčanském náměstí. Ve 14 hodin se vychází na pochod pro život, který je ukončen na Svatováclavském náměstí. Je to manifestace rodin s dětmi, mladých teenagerů, pro které je rodina hodnota a život posvátný dar. Je třeba se zúčastnit, aby člověk mohl zažít tu neopakovatelnou atmosféru při mši svaté a na celé pouti. Je to příležitost setkat se s naším mons. otcem Janem, nechat se povzbudit jeho slovy. Zvažte podporu těmto maličkým nemluvnátkům, které se sami nemohou bránit, zbytečně umírají a nedostanou dar života - příležitost žít zde na zemi, zažít lásku, přijetí, rodinu, krásnou zem a plnost Božího stvoření. Pojdme to spolu změnit.

E. Petruřjová

GRATULUJI, ZABILI JSTE BEETHOVENA!

Na internetu jsem zahlédl otázku zhruba v tomto znění: Kdybyste znali ženu, která je těhotná, ale dítě nečeká se svým manželem... - žena má sedm

dětí, z nichž dvě jsou hluché, jedno slepé, jedno mentálně retardované, a ona sama má syfilis. Doporučili byste jí potrat?

Text končil slovy: Pokud ano a ona by vás poslechla, pak gratuluji: právě jste zabili Beethovena!

Ověřoval jsem si na Wikipedii tyto okolnosti narození slavného hudebního skladatele Ludwiga van Beethovena. Jeho maminka porodila opravdu celkem osm dětí a výzkumy Ludwigova DNA v roce 2023 ukázaly, že geneticky nepatří do mužské větve rodu Beethovenů, takže opravdu buď jeho maminka, nebo některá z žen v předcházejících generacích počala dítě s cizím mužem. Ale ostatní údaje nejsou pravděpodobně doložitelné a některé jsou prokazatelně chybné. Takže můžeme být klidní?

Ne tak docela. Uvažte tohle: kolik génů mohlo být mezi těmi stovkami miliónů dětí, kterým v minulosti – i dost nedávno – nebylo dovoleno se narodit? Možná někteří z nich by dokázali rozřešit některé z velkých problémů, se kterými se dnes lidstvo potýká... Hodnotu ale nemají jen životy génů. Co ti ostatní...?

P. Pavel Zahradníček: Milujte se!

PROJEKT PROPOJENÍ

V naší arcidiecézi se spustil projekt PROPOJENÍ. Pro některé je to dobrá zpráva, na kterou dlouho čekali. A cítí úlevu nebo naději, že se konečně otevře prostor pro změnu. Pro jiné je to naopak chvíle nejistoty. A možná si kladou otázky plné obav a vnitřního napětí. „Co to znamená pro naši farnost?“ „A jak se to bude týkat konkrétně mě?“ „Kam to celé směřuje?“ Je důležité říct hned na začátku: všechny tyto reakce jsou lidské a pochopitelné. Změna se dotýká srdce. Mnozí z nás mohou prožívat širokou škálu emocí. U řady lidí se může objevit i zármutek. Ne proto, že by dělali něco špatně, ale proto, že změna se dotýká toho, co máme rádi. Někdo může nejprve zakusit šok, když si naplno uvědomí realitu úbytku kněží a věřících a to, co to může znamenat pro život farností. Jiný se bude snažit změnu popřít nebo odsunout: „Nás se to snad netýká.“ Může se objevit hněv nebo frustrace, otázky plné emocí. Někdo bude hledat cesty, jak vše ještě „zachránit“ (ale ty budeme hledat společně). A u jiných se může objevit ti-

chý smutek, když si uvědomí, že některé věci už nebudou jako dřív.

To všechno nejsou překážky projektu. To jsou reakce srdce, které si žádají respekt a čas. Prostor pro naslouchání je klíčový. Právě v této fázi je důležité, aby v našich farnostech byl prostor pro naslouchání a sdílení. Ignorování nebo zlehčování pocitů druhých nepomáhá. Naopak – často velmi pomůže už jen to, že člověk může vyslovit své obavy a cítit, že je slyšen. Vztah k vlastní farnosti a ke společenství, ve kterém člověk žije svou víru, je přirozený a cenný. Právě tady se víra stává konkrétní – ve vztazích, službě, společné modlitbě i sdílení života. Zároveň si uvědomujeme, že proces proměny, kterým nyní procházíme, může tyto vazby proměnit. To není projev neúcty k minulosti ani zlehčení toho, co bylo vybudováno. Je to snaha hledat cestu, jak tuto zkušenost nést dál v nových podmínkách. Věrnost vlastnímu společenství a otevřenost změně nejsou protiklady. Právě z hlubokého vztahu k lidem i místu může vyrůst odvaha hledat nové formy života církve. Projekt nechce vztahy rušit, ale pomáhat jim dozrávat a rozšiřovat se – tak, aby víra zůstala živá i v měnící se realitě.

Důvěra, která nás nese. Možná je dobré si v této chvíli připomenout jednu základní věc: Církev není především náš projekt. A budoucnost církve neleží jen v našich rukou. Bůh se nedívá na naši diecézi s úzkostí. Nezaskočí ho nedostatek kněží ani proměna společnosti. Bůh vede svůj lid i skrze nejistoty, pouště a změny. A často právě tam otvírá nové cesty, které bychom si sami ani nedokázali představit.

Projekt PROPOJENÍ je pozváním jít touto cestou společně. S otázkami, s obavami, ale i s nadějí. S vědomím, že to nejdůležitější – Kristova blízkost – se nemění. A tak možná dnes nemusíme mít jasno ve všem. Stačí udělat první krok: zůstat otevření, naslouchat... a svěřit tuto cestu do Božích rukou. Protože On má vše ve svých rukou. A to je dobrá zpráva.

Tým projektu PROPOJENÍ

SVÁTOSTI

Zpověď, svátost smíření

„Pane farář, z čeho se mám zpovídat? Nikoho jsem nezabil, nikoho neokradl, manželce jsem věrný.“ Kolikrát tato věta zazněla v různých modifikacích, nejenom před knězem, ale také

když se v rodině povzbuzují ke svátosti smíření.

Velmi často se špatně chápe, že musíme ke zpovědi, musíme něco říci. A přitom nám uniká veliké milosrdenství Boží, kdy je v nás obnovováno ono přátelství, ona harmonie s Bohem, hříchem narušená nebo zničená.

Hřích je totiž vědomé a dobrovolné odvrácení se od Boha a přilnutí ke stvořeným věcem, jednodušeji řečeno – přestoupení božího zákona, skutek, kterým věcem, jevům odnímám jejich povinné dobro. Dobrým vodítkem jsou výčitky svědomí, smutek nad vykonaným zlem, kdy si, sice po vykonání skutku, uvědomím, že jsem Boha nebo bližního zarmoutil. Ne vždy to tak platí, protože každý má svědomí jinak citlivé. Zde může pomoci zpovědní zrcadlo v kancionálu nebo rozhovor s knězem, ale i s osobou, které si vážím a které důvěřuji.

Tedy náplní zpovědi je vyznání hříchů. Nejdříve těžkých (smrtelných), potom lehkých (zraňujících), a nedokonalostí, které narušují vztah člověka s Bohem nebo bližním. Zde se také dá zamyslet nad impulzy, které k určitému hříchu vedou. Svátost smíření nejenom odpouští hříchy, ale také vlévá pomáhající milost pro řádný život. To je důvod ke zpovědi zvané „ze zbožnosti“, kdy sice křesťan netíží žádný konkrétní hřích, ale pocituje nějakou nedokonalost ve vztahu s Bohem či pochybnost, zda jde správnou cestou.

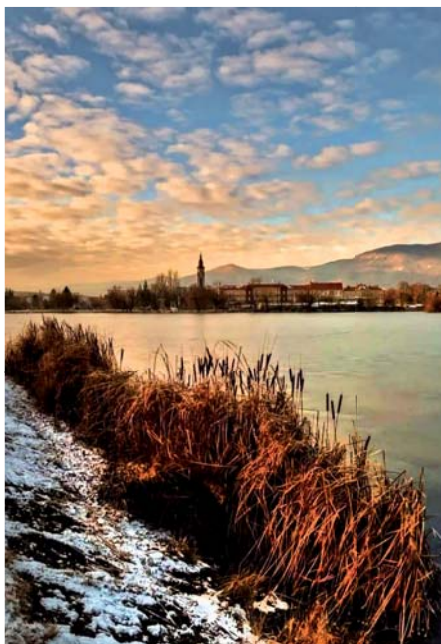
Podstatnou částí svaté zpovědi je lítost. Nejenom ze strachu před trestem či zavržením, i když i tato přináší změnu chování a zanechání zla, ale lítost, kdy si lze uvědomit lásku, kterou Kristus člověka zahrnuje a jak nedbale na ni člověk odpovídá.

Vděčnost za odpuštění se vyjadřuje skutkem pokání. Nejčastěji to bývá modlitba, kterou kněz ve zpovědi uloží, ale může to také být četba Bible, či jiné duchovní literatury, velmi dobře se osvědčuje skutek milosrdenství či almužna.

Církev ukládá alespoň jednou za rok vyznat své hříchy ve svátosti smíření a minimálně jednou za rok v čas velikonocní přijmout Ježíše v Eucharistii. Ti kdo se snaží upřímně žít s Kristem a hledají jeho pomoc a přátelství vidí, že je to žalostně málo. Proto se doporučuje zpověď nejlépe jednou za měsíc či za dva. Stále mějme na mysli, že se jedná o svátost Božího milosrdenství, kdy zakoušíme uzdravení a posilu na cestě k Bohu.

P. Miroslav Hřib

K ZAMYŠLENÍ

„Cesta spravedlivých je jako jasné světlo, které svítí stále víc až do plného dne.“
(Příslaví 4,18)

10 NÁPADŮ JAK DOBRĚ PROŽÍT POSTNÍ DOBU

Postní doba je časem obrácení a pokání, který katolická církev nabízí věřícím, aby se připravili a prožili Velikonoční triduum: tajemství Ježíšova umučení, smrti a vzkříšení.

Během 40 dní si můžeme stanovit cíle, jak posílit svůj vztah s Bohem, a pomáhat druhým, aby činili totéž. Zde je 10 způsobů, jak v tomto postním období obnovit svůj život v Kristu.

1. Přistupujte k svatému přijímání

Po celou postní dobu je účast na mši svaté a přijímání nejúčinnějším úkonem, kterého se věřící mohou účastnit. Svatý Jan Pavel II. poznamenal, že eucharistie v sobě obsahuje princip a věčný zdroj spásy světa, a proto by katolíci měli co nejčastěji využívat její dobrodiní.

2. Prohlubujte svůj duchovní život skrze modlitbu

Mnoho katolíků ignoruje význam modlitby ve svém životě. Postní doba může být vynikající příležitostí k prohloubení vztahu s Bohem prostřednictvím modlitby. Svatý Jan od Kříže napsal: „Kdo utíká od modlitby, utíká od všeho dobrého.“ V tomto smyslu je třeba se modlit. Svatý Efrém nabízí

praktičtější pohled. Podle něj modlitba formuje ctnosti v našem srdci a chrání nás před hněvem, pýchou a závislostí. Modlitba nám pomáhá, abychom se přizpůsobili Ježíši, což je v postní době obzvlášť potřebné.

3. Čtěte Bibli

Papež Benedikt XVI. vždy vyzýval křesťany, aby se zavázali k seznámení se s Písmem svatým. Zařaďte Bibli do své každodenní modlitby. Jak říká Katechismus, je to hlavní zdroj našeho poznání Boha.

4. Chodte ke zpovědi

5. Pomáhejte potřebným

Postní doba vybízí věřící k tomu, aby pomáhali druhým, zejména těm nejpotřebnějším, jako to udělal Kristus. Po celém světě existují tisíce katolických charitativních organizací, které potřebují naši pomoc. Ježíš nám řekl: „Chudé budete mít vždycky u sebe“. Bylo to připomenutí, abychom se vždy starali o ty, kteří mají méně štěstí než my.

6. Prohlubujte úctu k Panně Marii

Maria slouží jako dokonalý vzor všem katolíkům: mužům, ženám, dětem, dospívajícím, matkám, zkrátka všem, kteří se snaží během postní doby rozvíjet život více zaměřený na Krista.

7. Odpouštějte

Usmířte se s někým, kdo si podle vás nezaslouží úctu, odpuštění nebo trochu ohleduplnosti. Kristus řekl, že máme odpouštět svým nepřítelům.

8. Rozjímejte o křížové cestě

Většina farností nabízí možnost modlit se v pátek během postní doby křížovou cestu. Přijměte tuto příležitost, kterou vám Bůh nabízí, abyste se dozvěděli více o víře a o tom, co vám v duchovním životě chybí.

9. Postavte se za Ježíše Krista

Během postní doby se zvlášť snažte bránit Ježíše Krista a katolickou církev. Když se setkáváme s netolerantními, uzavřenými a protikřesťanskými názory, je naší povinností učit a s láskou informovat ty, které potkáváme v každodenním životě. Svět je vůči křesťanům a křesťanství stále méně přátelský. Odpovědí na nevědomost, nenávist a netoleranci je Kristova láska.

10. Předávejte evangelium

Máme příležitost vysvětlit svou víru druhým, kteří by jí nemuseli rozumět, a s pomocí Ducha Svatého je můžeme dokonce přesvědčit o moudrosti a reálnosti naší víry. Důvěřujte Kristu a dovolte mu, aby skrze vás promlouval.

Z: farnostmladavozice.cz

CHARAKTER JE DŮLEŽITÝ

„Člověk se dívá na zevnějšek, Hospodin se dívá na srdce.“ (1. Sam 16,7)

Saul, první izraelský král, je v Bibli popsán takto: „Mezi Izraelci nebylo hezčího muže nad něj...“ (1. Sam 9,2). Jeho vzhled však nemohl nahradit nedostatek charakteru, a Saul zemřel předčasně v hanbě a porážce. Když pak prorok Samuel přišel do Jišajova domu, aby jednoho z jeho synů pomazal za příštího izraelského krále, Bůh mu řekl: „Člověk se dívá na zevnějšek, Hospodin se dívá na srdce.“ (1. Sam 16,7) Před mnoha lety se v Rusku narodil chlapec, který si o sobě myslel, že je tak ošklivý, že ho v životě rozhodně nemůže potkat štěstí. Zoufal si, že má široký nos, tlusté rty, malé šedé oči a velké ruce a nohy. Byl ze svého vzhledu tak nešťastný, že prosil Boha, aby učinil zázrak a proměnil ho v hezkého muže. Přisahal, že pokud to Bůh udělá, dá mu vše, co má. Tím chlapcem byl hrabě Tolstoj, který se stal jedním z nejvýznamnějších světových spisovatelů, známým především svým eposem Vojna a mír. Ve svých knihách přiznává, že v průběhu let zjistil, že fyzická krása, o níž kdysi usiloval, není jedinou krásou v životě a není ani tou nejvyšší krásou. Místo toho Tolstoj dospěl k tomu, že nejvyšším dobrem v Božích očích je krása silného charakteru. Charakter není otázkou peněz nebo vzhledu. Jde o to, dělat to, co je správné bez ohledu na peníze, a stát si za tím, co je správné bez ohledu na to, jak to vypadá.

Slovo pro každý den

MODLITBA ZA VYSVOBOZENÍ Z POCITU VINY

„... neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají...“ (Ž 86,5)

Jestli tě neustále trápí výčitky, modli se: „Nebeský Otče, přestože jsem činil pokání a upřímně lituji svých činů, pocít viny za můj hřích mě neustále trápí. Jeho břemeno je pro mě příliš těžké. Nedokážu ho už déle nést, a proto se k tobě obracím s prosbou o vysvobození. Tvé Slovo prohlašuje, že jsi připraven mi odpustit (viz Neh 9,17) a že máš hojnost milosrdenství pro všechny, kdo tě vzývají (viz Iz 55,7). Problém je v tom, že se mi nedaří přijmout tvé odpuštění a zbavit se výčitek svědomí za můj hřích. Pomož mi pochopit a přijmout tvé zaslíbení, které říká: „Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očis-

*tuje nás od každé nepravosti' (1. J 1,9). Ve svém Slově jsi řekl: „Já, já sám vy-
mažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti,
na tvé hříchy nevzpomenu“ (Iz 43,25).
Posílen mocí tvého Ducha se rozho-
duji, že už nedovolím, aby mě myšlen-
ky na vinu a odsouzení okrádaly o po-
koj a radost, které mi nabízíš. Stojím
na tvém Slově, které říká: „jak je vzdá-
len východ od západu, tak od nás vzdá-
luje naše nevěrnosti“ (Ž 103,12). Řekl
jsi: „... na jejich hříchy a nepravosti už
nikdy nevzpomenu“ (Žid 10,17). Vzhle-
dem k tomu, že ses rozhodl si to ne-
pamatoval, pomoz mi na to také za-
pomnout a přestat si to připomínat.
Od dnešního dne prohlašuji, že krev
Božího syna Ježíše Krista mě očisťuje
od všech hříchů! Amen.“*

Slovo pro každý den

SVĚDECTVÍ

Můj příběh začíná asi tak před ro-
kem. Byl jsem nevěřící. Zamiloval jsem
se do Lenky, dívky mých snů. Náš vztah
byl nádherný, něco co jsem nikdy před
tím neprožil. Lenka mě přivedla do sbo-
ru, řekl jsem, že to s vírou zkusím. Cho-
dil jsem na katecheze, ale jinak jsem se
víc o víru nezajímal. Neměl jsem totiž víru
od Boha! Boha jsem neměl na prvním
místě a porušil jsem tím hned 1. příká-
zání. Prakticky ve všem jsem dal na rady
nevěřícího táty, který si mě chtěl uchrá-
nit sám pro sebe na celý život a nechtěl,
abych se s někým seznámil. Láska k Len-
ce se změnila na sebelásku, nepohodli
jsme se s Lenkou a táta mě v tom ještě
podporoval, že si pak klidně najdu jinou
a ať se s Lenkou rozejdu. Poslechl jsem
ho bez domýšlení konečných důsledků.
Trest za to na sebe nedal dlouho čekat.
Hned se mi všechno zhroutilo, začal jsem
kopat kolem sebe, odstrkoval jsem lidi,
kamarády, jako nepotřebné věci. A na-
jednou jsem byl úplně sám, ta nejhorší
a nejstrašnější věc, pocítil jsem skuteč-
nou samotu a teď si ji troufám srovnat se
samotou umírajícího Ježíše na kříži. Ano,
měl jsem kolem sebe blízkou rodinu, ale
jen o víkend. A hlavně jsem byl plný lás-
ky, kterou jsem už nemohl nikomu dát,
byl jsem na dně svých sil a svého života.
Nemohl jsem jíst, učit se, měl jsem depre-
si. A najednou se to stalo. Pán se nade
mnou smíloval a obdaroval mě tím největ-
ším darem ze všech. Dal mi poznat sám
sebe, dal mi víru, ohromnou sílu a lásku.
Cítil jsem, že veškerá samota je pryč, cítil
jsem Boží přítomnost, ohromný zdroj síly.
Ještě ten den jsem začal normálně jíst

a vrátila se mi chuť do života. Den na to
jsem jel s rodinou do ZOO a při každém
pohledu na ta dokonalá stvoření jsem si
uvědomoval velikost Boha a lásku Pána
Ježíše Krista. Tím ale Boží milosrdenství
neskončilo, nejen že mi dal víru, vrátil mi
Lenku, ale i moji mamču, protože jsem
k ní, po tom co nás před léty opustila, na-
šel znovu cestu. Začal jsem si vážit všech
lidí a začal jsem je mít rád jako sám sebe.
A proto už vím, že víra je dar od Boha. Člo-
věk musí udělat první vstřícný krok, musí
chtít Boha přijmout. Když toto udělá, tak
se Bůh nad hříšníkem smiluje a dá mu
dar víry a lásky a zachrání ho. Po těchto
událostech se naplnila další Ježíšova slo-
va: Pro mne budete muset opustit otce,
matku, manželku... Já jsem se totiž musel
odpoutat od nevěřícího táty pro Ježíše,
mého Pána. „Kdo by chtěl svoji duši za-
chránit, ztratí ji, kdo ji však ztratí pro mě,
nalezne ji“. Víra mi přináší ohromné obo-
hacení mého duchovního života, něco co
jsem nikdy před tím neprožil. Dává mi vel-
ké množství životní energie, duševního kli-
du a rovnováhy. V Hospodinu jsem našel
pravý smysl života. Lidé můžou uvěřit kdy-
koliv, nikdy není pozdě pro přijetí Ježíše
Krista do našeho života. Já jsem strašně
šťastný, že se mi dal Bůh poznat už teď,
když jsem ještě mladý. Už nikdy nebudu
sám, na každém mém kroku cítím Ježí-
šovu přítomnost. „Neboť já jsem s vámi
na věky věků“. Hospodinu jsem dal veš-
kerou svoji lásku. „Neboť zbývá víra, na-
děje a láska, ale největší z té trojice je
láska“, Boží láska a Ježíšova láska, vždyť
za nás za všechny zemřel strašlivou smrtí
na kříži, tak nás má všechny rád, živý Kris-
tus, Mesiáš, Spasitel. „Neboť Bůh tak mi-
loval lidi, že seslal svého jediného syna,
aby ti, kdo v něho uvěří, měli život věčný.“
Můj Pane Ježíši Kriste, mám před sebou
ještě dlouhou cestu. Prosím tě, následuj
mě na každém mém kroku, proměň mě
Duchem Svatým k obrazu Božímu.

Vladimír

Z LITURGIE

8. 3. 2026 3. neděle postní

*„Prameny vody tryskající do života věč-
ného.“*

1. čtení: Ex 17,3-7

2. čtení: Řím 5,1-2.5-8

Evangelium: Jan 4,5-42

Ježíš přišel k samařskému městu zva-
nému Sychar, blízko pole, které kdysi od-
kázal Jakub svému synu Josefovi. Tam
byla Jakubova studna. Ježíš, unavený
chůzí, posadil se, tak jak byl, u té stud-
ny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna

samařská žena navázat vodu. Ježíš jí řekl:
„Dej mi napít.“ Jeho učedníci totiž odešli
do města, aby koupili něco k jídlu. Samař-
ská žena mu odpověděla: „Jak to? Ty, Žid,
žádáš o napití mne, Samaritánku?“ Židé
se totiž se Samaritány nestýkají. Ježíš jí
na to řekl: „Kdybys znala boží dar a vědě-
la, kdo ti říká: „Dej mi napít“, spíše bys
ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“
Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani ne-
máš vědro, a studna je hluboká. Odkud
tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad
větší než náš praotec Jakub, který nám
dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho sy-
nové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl:
„Každý, kdo se napije této vody, bude
zase žít. Kdo se však napije vody, kte-
rou mu dám já, nebude žít navěky, ale
voda, kterou mu dám já, stane se v něm
pramenem vody tryskající do života věč-
ného.“ Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu
vodu, abych už nikdy neměla žízeň a ne-
musela sem chodit čerpat.“ Ježíš jí řekl:
„Jdi, zavolej svého muže a zase přijď
sem.“ Žena mu odpověděla: „Nemám
muže.“ Ježíš jí na to řekl: „Správně jsi od-
pověděla: „Nemám muže“; pět mužů už
jsi měla a ten, kterého máš teď, není tvůj
muž. To jsi mluvila pravdu.“ Žena mu řek-
la: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši před-
kové uctívali Boha tady na té hoře, a vy ří-
káte: „Jen v Jeruzalémě je to místo, kde
se má Bůh uctívat.““ Ježíš jí odpověděl:
„Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy ne-
budete uctívat Otce ani na této hoře, ani
v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my
uctíváme, co známe, protože spása je ze
Židů. Ale nastává hodina, ano, už je tady,
kdy opravdoví boží ctitelé budou Otce
uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si
vyžaduje takové své ctitele. Bůh je duch,
a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu
a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že má
přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten, až při-
jde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl
Ježíš: „Já jsem to, který s tebou mluvím.“
Právě tehdy se vrátili jeho učedníci a divi-
li se, že mluví se ženou. Přesto však se ni-
kdo nezeptal: „Co jí chceš?“ nebo „Proč
s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj
džbán, odešla do města a řekla lidem:
„Pojďte se podívat na člověka, který mi
řekl všechno, co jsem udělala. Snad je to
Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu.
Mezitím ho učedníci prosili: „Mistře, na-
jez se!“ On jim však řekl: „Já mám k jídlu
pokrm, který vy neznáte.“ Učedníci se
mezi sebou ptali: „Přinesl mu někdo něco
jíst?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je pl-
nit vůli toho, který mě poslal, a dokonat
jeho dílo. Říkáte přece: „Ještě čtyři me-
síce, a nastanou žně.“ Hle, říkám vám:
Zvedněte oči a podívejte se na pole: jsou
už bílá ke žnám. Ten, kdo žne, už dostá-

vá svou mzdu a shromažďuje úrodu pro věčný život, takže se raduje zároveň rozsevač i žnec. V tom je totiž pravdivé přísloví: „Jiný rozsévá a jiný sklízí.“ Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste nepracovali. Jiní pracovali, a vy sklízíte plody jejich práce.“ Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo pro řeč té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala.“ Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem víc jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Té ženě pak říkali: „Věříme už nejen proto, žeš nám to pověděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

Ozvěna slova:

Ježíš jako první prosí Samaritánku o vodu. Samaritánka zprvu nechápe, o jakou vodu jde. Ježíš jí proto vypráví o její minulosti a ona tak rozpoznává, že je prorokem, který mluví o duchovních věcech. Voda je symbolem Ježíšova zjevení a plodem jeho smrti na kříži, když vytryskla z jeho probodnutého boku. Ježíš touží napojit touto vodou všechny žiznící. Řekl: „Kdo se napije vody, kterou mu dám já, nebude žiznit navěky, ale tato voda se v něm stane pramenem vody tryskající do života věčného.“ Jeho touha byla tak obrovská, že se nechal přibít na kříž. Můžeme snad po tom všem zůstat dále netečními? Prosme v čase postní doby o touhu po vodě života. Ježíš žizní.

BLAHOPŘÁNÍ

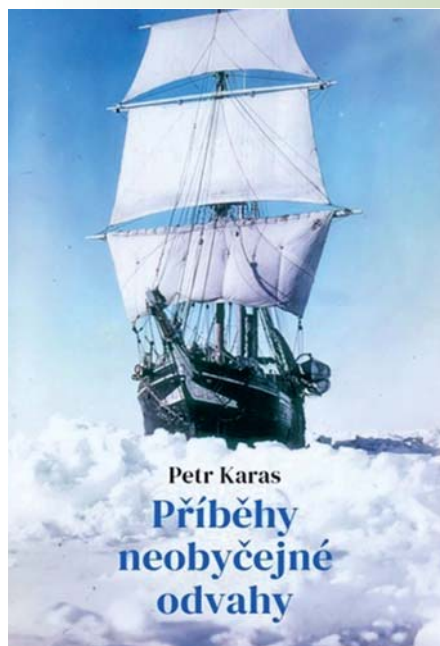

BLAHOPŘÁNÍ

Přejeme všem našim oslavencům, kteří v březnu slaví své narozeniny nebo jmeniny, hojnost Božího požehnání. Stejně jako se v přírodě pod dotekem jarního slunce probouzí nový život, vše začíná kvést, ať i ve vašich srdcích rozkvétá radost, pokoj a naděje.

Fm

INSPIRACE K ČETBĚ

PŘÍBĚHY NEOBYČEJNÉ ODVAHY

Autor: Petr Karas

Autor se s námi v této knize podělil o mimořádně poutavé příběhy několika lidí, kteří v extrémních podmínkách osvědčili odvahu, vytrvalost i věrnost svým zásadám: Ernest Shackleton (1874–1922) a jeho druhové obstáli v téměř dvouletém zápase s ledovou pustinou u břehů Antarktidy. Desmond Doss (1919–2006) se stal prvním vojákem, který za svou statečnost obdržel Medaili cti, aniž by někdy vzal do ruky zbraň. Josef Hasil (1924–2019) byl v počátcích komunistické totality noční mýrou strážců hranic i Státní bezpečnosti. Joe Simpson (1960) dokázal po těžkém zranění zvítězit ve zdánlivě beznadějném boji o život uprostřed jihoamerických And. Immaculée Ilibagiza (1972) zázračně přežila tři měsíce trvající genocidu ve Rwandě.

„Kříž nebyl konec – byl začátek vítězství.“

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže:

Za odzbrojení a mír.

Modleme se, aby národy směřovaly k účinnému odzbrojení, zejména jadernému, a aby světoví vůdci namísto násilí volili cestu dialogu a diplomacie.

Národní úmysl: Za ženy v církvi.

Modleme se, aby ženy v církvi stále lépe nacházely své místo podle vzoru Panny Marie.

MŠE SV. V SIDONII

- 7. 3. Za rodiče Věru a Miroslava Kostkovy
- 14. 3. Za Josefa Zúbka
- 21. 3. Za Stanislava Strýčka
- 28. 3. Za Josefa Nedavašku

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Zvířátka vcházejí po dvou do Noemovy archy, když se najednou celý průvod zastaví. „Podívej se, co se tam vpředu děje,“ prosí králík žirafu. Ta natáhne krk a poznamená: „Ještě to chvíli potrvá, stonožka si nazouvá bačkory.“
- Paní se rozčiluje: „Laskavě odveďte toho psa pryč! Cítím, jak mi po noze leze blecha!“ „Pojď, Duňo! Dáma má blechy!“
- Stěžuje si jedna sousedka druhé: „Poslyšte, Nováková, takhle to dál nejde! Pět vašich děcek je v mé zahradě na jablkách!“ Oslovená se vyleká: „A nevíte, kde je to šesté?“

- Jak se jmenuje nejlepší čtyřnohý přítel člověka? Postel.

- Dneska to bylo v práci strašné! Dala jsem si kávu na uklidnění. Bylo to pořád strašné, akorát jsem měla rychlejší tep!

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC BŘEZEN 2026

1.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Mackovy, + děti, vnuka Františka, vnučku Marii a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Josefa Běleje, + rodiče a Boží pomoc pro živou rodinu Za farníky
2.	PO	7.30	Za + Anežku Stružkovou, + rodinu Matějčkovou, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
3.	ÚT	17.00	Za + Ludmilu Dorňákovou (1.výročí), + manžela, rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	ST	17.00	Za + Karlu a Karla Blanařovy, jejich rodiče, sourozence, zetě Františka, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
5.	ČT	17.00	Za + rodiče Josefa a Elišku Lysákovy, + prarodiče Jana a Františku, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
6.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné Za + Josefa Matějčka, + rodiče z obou stran, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
7.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
8.	NE	7.30 9.00 10.30	Za živé a + Františky z farnosti Za + bratra Vojtěcha, + rodiče Macháčovy, Macků, Šenovské, + sestry Marii a Alenu, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu Za farníky
9.	PO	7.30	Za + z rodiny Strapiny, Urubkovy, Šimoníkovy, Zvoníčkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ÚT	17.00	Za + Josefa a Annu Trochtovy, sourozence, rodiče Bartošákovy, syna Rostislava a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	ST	17.00	Za + Lubomíra Janáčka, jeho + rodiče, sestru Marii, Jaroslava Macků, syna Stanislava a Boží pomoc pro živou rodinu
12.	ČT	17.00	Za + Aloisii a Jaroslava Lysákovy, jejich + rodiče, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	PÁ	16.00	Za + obyvatele na Vyhlídce, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živé
14.	SO	7.30	Za + Václava Nováka a Boží požehnání pro celou živou rodinu
15.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Sopkovy, + Andělu Budilovou, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + rodiče Skřekovy, Tulpovy, + z rodiny Skřekové, Tulpové, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
16.	PO	7.30	
17.	ÚT	17.00	Za + Karla a Františku Kostkovy, + rodiče Kostkovy, Struhařovy, jejich + děti, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
18.	ST	17.00	Za + Ludvíka Kostku, syna Libora, rodiče z obou stran a Boží pomoc pro živou rodinu
19.	ČT	7.30 17.00	Za + manžela Josefa, jeho rodiče, sourozence a duše v očistci Za živé a + Josefy a Josefky z farnosti
20.	PÁ	17.00	Za + Josefa Lysáka, rodiče Lysákovy, rodiče Kostkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	SO	7.30	Za + P. Stanislava Maliňského, + P. Vladislava Čiaglo, + P. Marka Martišku MIC
22.	NE	7.30 9.00 10.30	Za živou a + rodinu Dorňákovou a duše v očistci Za + manžela Zdeňka Mikše, dvoje + rodiče, jejich + děti, vnuky, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
23.	PO	7.30	Za + rodiče Tománkovy, + rodiče, děti, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
24.	ÚT	17.00	Na poděkování za 50 let života, dar zdraví a Boží požehnání pro rodinu Strnkovu, Fojtíkovu, Strbákovu
25.	ST	7.30 17.00	Za + Renatu, jejího + otce, + rodinu Bližňákovu, syna, rodinu Lysáčkovu, 3 + syny a Boží pomoc pro živou rodinu Za + Jana Šenkeříka, + rodiče Šenkeříkovy, Jelínkovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
26.	ČT	17.00	Za + rodiče Kozubíkovy, Turčínovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
27.	PÁ	17.00	Za + Josefa Horečného, + rodiče Hořákovy, Horečné, jejich + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	SO	7.30	Za + z rodiny Vaňkovy, Skoumalovy, Pavlůskovy, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
29.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Bližňákovy, + dceru, 3 syny, rodiče Ďulíkovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Šebákovy, jejich + syny Františka, Josefa, Petra a Boží pomoc pro živou rodinu Za farníky
30.	PO	7.30	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Skálovu, Šebákovu, Esteřákovu, s prosbou o Boží požehnání a duše v očistci
31.	ÚT	18.00	Za + Antonína Řeháka, + dceru Věru, zetě Jaroslava, rodiče z obou stran, duše v očistci, na poděkování za přijatá dobrodiní a dar zdraví pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio